U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **S. K.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Martinou Šamlotovou, Milady Horákové 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 27. 12. 2022, čj. OAM-720/ZA-ZA10-ZA16-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2023, čj. 22 Az 14/2023-41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (nyní *stěžovatel*) podal v červenci 2022 v Česku žádost o udělení mezinárodní ochrany. Je turecké státní příslušnosti a kurdské národnosti. O mezinárodní ochranu požádal proto, že má problémy se svou rodinou: ta je silněji nábožensky založená než stěžovatel (jsou ortodoxní muslimové) a nedalo se s nimi žít. Rodiče se neustále modlí a čtou si Korán a o to stěžovatel neměl zájem. Bratři zase chtějí, aby se stěžovatel přidal do armády, stěžovatel o to však nestojí. Navíc se v Turecku nežije dobře Kurdům. Během studií na vysoké škole čelil stěžovatel špatnému zacházení (od profesorů dostával horší známky a nemohl se účastnit tělesné výchovy, neboť mu referentka odmítla vydat kvůli jeho národnosti potřebný průkaz).

[2] Ministerstvo vnitra stěžovateli mezinárodní ochranu neudělilo. Popsané stěžovatelovy obavy a obtíže podle něj nedosahují úrovně pronásledování podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Stěžovatelova výpověď a informace o zemi původu nesvědčí ani o tom, že by stěžovatelovo vycestování bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR nebo že by stěžovatel splňoval jiné podmínky pro udělení doplňkové ochrany.

[3] Stěžovatel podal proti rozhodnutí ministerstva žalobu, tu však Krajský soud v Brně zamítl.

[4] Nyní stěžovatel podává kasační stížnost. Krajský soud stěžovateli nesprávně vytýká, že neuplatnil žádný důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatel takový důvod uplatnil, přestože ho právně nekvalifikoval, a to zásah do svého soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod způsobený nerovností v právech a svobodách mezi Turky a Kurdy. Rozsudek krajského soudu i rozhodnutí ministerstva jsou nepřezkoumatelná, protože se soud ani ministerstvo s tímto důvodem nevypořádaly.

[5] Ministerstvo ve vyjádření obecně setrvalo na svých postojích (zmínilo se přitom o prodloužení doplňkové ochrany a rozsudku městského soudu, což zjevně nesedí k nyní řešené věci) a navrhlo, aby NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou, případě zamítl jako nedůvodnou.

[6] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS nejprve zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná. Krajský soud se nedopustil žádného pochybení, které by mohlo založit přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[8] Krajský soud v souladu s ustálenou judikaturou NSS potvrdil, že Kurdové v Turecku čelí nesnázím. Ty však, pokud k tomu nepřistoupí další okolnosti, nedosahují intenzity pronásledování podle § 12 zákona o azylu ani vážné újmy podle § 14a odst. 2 tohoto zákona (např. usnesení NSS ze dne 14. 12. 2022, čj. 2 Azs 48/2022-35, bod 12 a tam citovaná judikatura, a ze dne 16. 2. 2023, čj. 7 Azs 314/2022-33, bod 10). Stěžovatel kromě svého obecného nerovného postavení neuváděl žádné specifické okolnosti a netvrdil ani, že měl jakékoli problémy s tureckými orgány. Nebylo proto ani třeba, aby ministerstvo a krajský soud hodnotily stěžovatelův azylový příběh jako možné porušení čl. 8 Úmluvy. Stěžovatel netvrdil nic, co by naznačovalo, že do jeho práva na soukromý a rodinný život zasáhl právě turecký stát; rozhodnutí ministerstva a rozsudek krajského soudu jsou proto plně přezkoumatelné.

[9] NSS nezjistil žádný důvod, pro který by měl stěžovatelovu kasační stížnost věcně projednat. Odmítl ji proto pro nepřijatelnost.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Ministerstvu, které by jinak toto právo mělo, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 29. srpna 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu